

АНДРЕЙ. Вие имате възможност, защо не заминете на нѣкъде?

ЖОРЖЪ. Татко не позволява. Искахъ, но той се страхува. Знаете... азъ съмъ му единственъ синъ.

АНДРЕЙ. Да да, естествено...

/влива Лилия, одеца Мира за рѣка/

ЛИЛИЯ. /изплашена/ Свърши ли се, Андрей?

АНДРЕЙ. За сега да.

ЖОРЖЪ. Ти си изплашена, Лили, какво има?

ЛИЛИЯ. А-аа, Горки!... Извинявай азъ забравихъ... Добро утро. Нищо, нищо нѣма.

МИРА. По добре е да си отиде и безъ това, днесъ нищо не свършихме.

ЛИЛИЯ. Не, остани! Моля те Мира-остани. Нека има повече хора... По хубаво е...

ЖОРЖЪ. Лили, ти сега можешъ да поздравишъ братъ си за новата му длъжностъ.

АНДРЕЙ. Много свързате. Още не е окончателно установено.

ЖОРЖЪ. Познавамъ сага си- той държи всѣкога на дадената дума.

ЛИЛИЯ. Каква длъжностъ?

ЖОРЖЪ. Братъ ти ще замести Инх. Романовъ.

ЛИЛИЯ. А г-нъ Романовъ?

ЖОРЖЪ. Той ще отиде да се лекува.